

DANILO BORKOVIĆ

u sjedanjima i zapisima

Miloš Todorović : Moj prvi susret sa partizanima
iz Romanovaca Nos. "Spomenice 1941" br.264oo)

"U drugoj polovini mjeseca avgusta 1941.godine, poslije zalaska sunca u smiraj dana, stajao sam u svome dvorištu pored puta. Prema meni su išla dva nepoznata čovjeka"....."Kada su došli naspram mene i pozdravili, upitali su: gdje se nalazi škola u Krnetama i kako bi tamo najlakše došli". Pošto ih je uputio i dao opširan opis te dvojice nepoznatih u produžetku kaže:

"Sutradan sam otišao u školu u Krnetama gdje je bio učitelj Slavko Mandić, rodom iz sela Bosanskog Novog, koji je još ranije bio moj prijatelj. Nas dvojica smo se češće sastajali i o svemu slobodno razgovarali. Zapitao sam ga koji su to ljudi koji su sinoć dolazili?. Odgovorio mi je "to su pravi partizani". Preko njih sam uhvatio vezu sa Kozarskim odredom. Onaj višji je Filjo Stanišljević, a drugi je Danilo Borković mlađi učitelj. Oba dvojica su rodom iz Turjaka."

"Tako sam se ja prvi puta susreo sa partizanima, a u decembru 1941.godine, kada sam ja došao u Kozarski odred. Filjo mi je jedne kraće vrijeme bio komandir čete (druge), a kasnije bio zamjenik komandanta bataljona. Učitelj Danilo Borković bio je borac u mojoj desetini, kad sam prešao u treću četu i to kratke vrijeme, a kasnije je postao komesar čete".

Uzeto iz sakupljane građe o književnom i revolucionarnom radu učitelja Slavka Mandića.

Matavali Nikola, nastavnik Klačnice: Sjedenje na školskog druga Rađovanu Vulina učitelja iz Seferovaca.

.....Na strani 3 "Opisao sam jedno sjedenje na zajednički provedene dane za vrijeme ljetnih odmora. U to slobodno vrijeme voljeli smo da vozimo bicikle, da igramo fudbal, da se sunčamo i kupamo. U ljeto, 1938. ili 1939.ne sjedam se tačno godine, međusobno smo se posjećivali. Rađovan je sa Đurom Stojanovićem-Đukom iz Karajzovaca (pogrešno selo je Srpski Vakuf prim.B.K.) došao kod mene u Turjak-biciklom. Dočekali smo ga ja i Danilo Borković. Dan smo proveli u razgovoru, kupanju, igri i šetnji, koju je neobično volio. Bio je uhićen bijelim rješicom Lubinom i ljepotom bliske Kozare. Govorio je "da je šteta ovu ljepotu neopisati". Drugom jednom prilikom usvratili smo posjetu ja i Danilo. Došli smo u Seferovce, pa sa Rađovanom produžili u Karajzovce (Srpski Vakuf prim.B.K.) do Đure, tija je majka bila premdeta u Keemane".....

Uzeto iz do sada sakupljene gradje o književnom i revolucionarnom radu učitelja Radovana Vulina.

Matavulj Nikola, nastavnik iz Klačnica u razgovoru iznio je mnoge podatke, a vezane za ličnost Danila Borkovića su sljedeći:

"Stanišljević Piljo radio je kao električar u kinu "Palas" u Banja Luci od 1936. do 1939., a možda i 1940. godine. On je puno se družio sa nama djacima i besplatno nas puštao u kino. Dolazio je u Turjak. Igrali smo često fudbal: Piljo, Danilo Borković i ja, a dolazili su i Radovan Vulin i Djuro Stojanović, pa smo zajedno igrali na crkvenom dvorištu".

"U Žandarmerijskoj stanici u Turjaku bio je mlad Žandar-Indjić Bogdan. Rođen je iz Palančišta ili Lemovite. Bio je kandidat KPJ, vezan za Danila Borkovića. Po dogovoru sa Danilom trebao je da iz Stanice iznese 10 deset pušaka. On je iznio 11 pušaka-karabina, potpuno novih- nepotrebljivanih i ostavio na ugovoreno mjesto u šivici Damjana Šukala (bio prvi predsjednik seoskog SKOJ-a)."

"Ja sam po zadatku otišao po te puške i ovih 11 odjednom prenio noću oko 22 sata na jednu livadu. Sa te livade smo Danilo i ja nosili ih dalje. Pošto je Bogdan Indjić umjesto dogovorenih 10, iznio 11 pušaka, ja sam jednu uzeo za sebe i zakopao. Vjerovatno se ta puška i sada tamo nalazi zakopana, jer sam ja ubrzo iza toga uhapšen, oteran u logor Gospić, ali neki uhapšeni medju njima i ja zamjenjeni sa ustaše i ja sam interniran u Srbiju."

Isabrala iz sakupljene gradje ili kazivanja zapisala

Brana Kalabić
Brana Kalabić

NAPOMENA: Sve spomenute ličnosti, Radovan Vulin, Danilo Borković, Djuro Stojanović, Nikola Matavulj, Piljo Stanišljević, bili su članovi KPJ ili SKOJ-a.

Brana Kalabić